

شماره ۱۲۰، پاییز ۱۳۹۷

صفص: ۱۹-۳۴

بررسی تاثیر سطوح مختلف اسانس مرزه در آب آشامیدنی بر عملکرد و برخی صفات لашه، ایمنی و هماتولوژی جوجه‌های گوشته

• محمد یگانه پرست (نویسنده مسئول)

عضو هیات علمی بخش تحقیقات علوم دامی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، قم

• علیرضا جعفری اوردی

پژوهشگر مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، قم.

• مهدی خجسته‌کی

عضو هیات علمی بخش تحقیقات علوم دامی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، قم

• سید محمد هاشمی

عضو هیات علمی بخش تحقیقات علوم دامی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان قم، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، قم

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۹۶   تاریخ پذیرش: آذر ۱۳۹۶

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۶۵۲۴۴۱۸

Email: m.yeganehparast@areo.ir

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی تاثیر اسانس مرزه بر عملکرد، برخی صفات لашه، سیستم ایمنی و هماتولوژی جوجه‌های گوشته انجام شد. به این منظور تعداد ۴۰۰ قطعه جوجه جنس نر سویه تجاری راس ۳۰۸، در قالب طرح آزمایشی کاملاً تصادفی با ۵ گروه آزمایشی و ۴ تکرار و ۲۰ قطعه جوجه گوشته در هر واحد آزمایش مورد استفاده قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل شاهد منفی (آب آشامیدنی فاقد افزودنی)، شاهد مثبت (آب آشامیدنی حاوی ارگواستیم) و آب آشامیدنی حاوی ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم اسانس مرزه در هر لیتر بود. نتایج نشان داد افزودن هر سه سطح اسانس مرزه در آب آشامیدنی در هفته‌های اول و دوم پرورش منجر به کاهش معنی‌دار مصرف خوراک شد. ضمناً در هفته اول مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم اسانس مرزه در آب آشامیدنی باعث بهبود معنی‌دار افزایش وزن جوجه‌ها شده و ضریب تبدیل غذایی تمامی گروه‌های آزمایشی مصرف کننده سطوح مختلف اسانس مرزه از گروه شاهد منفی کمتر بود ($P < 0.05$). وزن نسبی کبد و چربی بطی در جوجه‌هایی که آب آشامیدنی حاوی ۱۰۰ میلی‌گرم اسانس مرزه دریافت می‌کردند، نسبت به دیگر گروه‌ها بالاتر بود ($P < 0.05$). بین تیمارهای آزمایشی به لحاظ برخی پارامترهای خونی شامل غلظت چربی خون، محتوى هموگلوبین گلوبول‌های قرمز (MCH) و میزان آنزیم کبدی AST تفاوت معنی‌دار وجود داشت ($P < 0.05$). نتایج مطالعه حاضر نشان داد که استفاده از اسانس مرزه در آب آشامیدنی اثر مثبتی بر خصوصیات رشد و بهبود راندمان خوراک جوجه‌های گوشته به ویژه در هفته‌های ابتدایی پرورش داشته است.

واژه‌های کلیدی: جوجه گوشته، اسانس مرزه، عملکرد تولیدی، آب آشامیدنی

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 120 pp: 19-34

Effects of different levels of savory essential oil in drinking water on performance, some carcass characteristics, immunity and hematology of broiler chicks

By: Mohammad Yeganehparast^{*1}, Ali Reza Jafari Arvari², Mahdi KhojastehKey¹, Seyed Mohammad Hashemi¹

1-Animal science department, Qom Agricultural and Natural source research and education center.(AREEO).Qom. Iran.

2- Researcher, Qom Agricultural and Natural source research and education center.(AREEO).Qom. Iran.

Received:August 2017

Accepted: November 2017

This study was carried out to investigate the effects of savory essential oil on performance, some carcass traits, immunity and hematology of broiler chicks. To this aim, 400 Ross 308 male chicks were used in a completely randomized design with 5 treatments and 4 replicates and 20 broiler chicks per experimental unit. Experimental treatments consisted of negative control (without any additive in drinking water), positive control (drinking water containing Oregostim) and drinking water containing 100, 200 and 300 mg savory essential oil per liter. The results showed that the addition of all levels of savory essential oil to drinking water of broiler chicks in the first and second weeks of breeding resulted in a significant increase in feed intake. Moreover, at the first weeks use of 100 and 200 mg/lit of savory essential oil significantly improved weight gain and feed conversion ratio in all groups were less than negative control group ($P<0.05$). Relative weight of liver and abdominal fat was higher in chickens who received 100 mg/lit of savory essential oil in their drinking water than other groups ($P<0.05$). There was a significant difference among experimental treatments for some blood parameters such as blood lipids, MCH and AST liver enzyme content ($P<0.05$). The results indicated that the use of savory essential oil in drinking water has had a positive effect on growth performance and feed efficiency of broiler chicks, especially during the early period of rearing.

Key words: Biochemical Parameters, Broiler Chickens, Heat Stress, Immune system, Prosopis Farcta.

مقدمه

فراورده‌های تولیدی است. همچنین با استفاده از این نوع فراورده‌های گیاهی می‌توان از مزایای مختلف آن‌ها از جمله خواص درمانی شان در مصرف کنندگان سود برد (Garcia و همکاران، ۲۰۰۶). مواد گیاهی افزودنی، اغلب فیتوژنیک و یا فیتوبیوتیک نامیده می‌شوند که شامل ترکیبات مشتق شده از گیاهان (از قبیل خود گیاه، گل، دانه، میوه، برگ، ریشه، پوست، اندام‌های غیر چوبی گیاه، ادویه‌جات، اسانس‌ها و عصاره‌ها) هستند که به جیره غذایی و یا آب آشامیدنی افزوده می‌شوند (Ganguly and Roy ۲۰۱۳). یکی از امتیازات مواد گیاهی، امکان عرضه فراوان و سهولت مخلوط کردن آن‌ها با سایر مواد دان است و

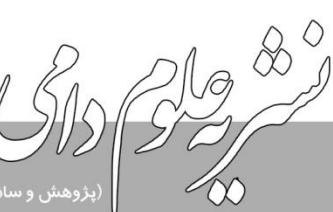
تمرکز پژوهش‌ها بر شناسایی مواد محرك رشد افروندی خوراکی غیرآنتی‌بیوتیکی، به یافتن پروپیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک، اسیدهای آلی، اسیدهای چرب با زنجیره کوتاه و متوسط، پپتیدهای ضد میکروبی، آنزیم افزودنی، مواد معدنی رسی و مواد با منشاء گیاهی (مواد فیتوژنیک) مانند اسانس‌ها و اندام گیاهان دارویی، منجر شده است (Mueller و همکاران، ۲۰۱۶). این مواد دارای خواص ضد میکروبی بوده و موجب تحریک رشد طبیعی و کاهش بروز بیماری‌های مختلف در دام و طیور می‌شود (Roth ۲۰۱۶). از مزایای گیاهان دارویی ساده بودن کاربرد، نداشتن اثرات سوء جانبی بر عملکرد حیوانات و نیز باقی نماندن بقایای مضر در

حاصل می‌شود. این انسانس مایعی بی‌رنگ و یا مایل به زرد و دارای عطر و بوی تند و زننده و با مزه‌ای شبیه فلفل بوده و مانند سایر انسانس‌ها در آب قابل حل نیست و در اتر، الکل و اغلب حلالهای آلی محلول است و وزن مخصوص آن غالباً از آب کم‌تر و بین ۸۹۵ تا ۹۱۳ گرم بر لیتر است (فضل و همکاران، ۱۳۸۶). گونه مرزه مورد بررسی و همچنین روش خشک‌کردن آن در میزان انسانسی که استخراج می‌شود تأثیر زیادی دارد (عبدی و همکاران ۱۳۸۹). بررسی ترکیب شیمیایی انسانس مرزه تابستانه نشان داد که مرزه تابستانه حاوی مقادیر قابل توجهی از دو کتون فنلی با نام کارواکرول و تیمول است. مقدار کارواکرول شاخص اصلی فعالیت ضدمیکروبی در مرزه است و انتظار می‌رود که گونه‌های واحد تیمول و کارواکرول بالا از جمله مرزه تابستانه، فعالیت ضدمیکروبی قوی بروز دهند (Bektas و همکاران، ۲۰۱۵). سفیدکن و همکاران (۱۳۸۸) با بررسی سه گونه مختلف مرزه، گزارش نمودند که درصد اجزای اصلی انسانس مرزه شامل کارواکرول و تیمول در بین گونه‌های مختلف مرزه بسیار متفاوت بود. عبادی و همکاران (۱۳۸۹)، با بررسی تأثیر روش‌های مختلف خشک‌کردن (خشک کردن با آون و مایکروویو با دما و قدرت‌های مختلف، خشک کردن سنتی در معرض هوا) بر اجزای انسانس مرزه تابستانه گزارش نمودند که بالاترین درصد کارواکرول (۶۳/۹ درصد) در روش خشک‌کردن با مایکروویو با توان ۳۰۰ وات حاصل شد.

با توجه به استفاده بی رویه از آنتی‌بیوتیک‌ها در صنعت طیور و اثرات آنها بر سلامت انسان به نظر می‌رسد استفاده از مواد طبیعی افروندنی مانند انسانس‌ها به دان و یا آب آشامیدنی جوچه‌های گوشتی، به منظور بهبود توان تولیدی آنها بسیار حائز اهمیت باشد. با توجه به اینکه مخلوط کردن همگن مقادیر کم انسانس‌ها با جیره به سختی صورت می‌پذیرد و از طرفی به دلیل فرار بودن مواد موثره انسانس‌ها این مخلوط کردن باید در فواصل زمانی کوتاه مدت صورت پذیرد، لذا تولید مقادیر زیاد خوراک و نگهداری آن منطقی به نظر نمی‌رسد، لذا مسئله اساسی این پژوهش بررسی اثرات استفاده از سطوح مختلف انسانس مرزه در آب آشامیدنی

ضمناً در مقادیر نسبتاً کوچک نیز موثر هستند (Darre و همکاران، ۲۰۱۴). مواد فیتوژنیک به دلیل ویژگی‌هایی نظیر تحریک حسی، بهبود طعم، افزایش فعالیت آنزیمی در دستگاه گوارش، افزایش استفاده از مواد مغذی، افزایش حفاظت آنتی‌اکسیدانی، افزایش ترنآور (فرساش و بازسازی) سلولی روده، افزایش عملکرد سدی بافت پوششی روده و اختلال در ارتباطات باکتریایی برای جایگزینی با آنتی‌بیوتیک‌های محرک رشد، بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند (Mueller و همکاران، ۲۰۱۶). پیشنهاد شده است که مواد افزوندنی گیاهی از طریق افزایش تولید ترشحات دستگاه گوارش و فعالیت آنزیمی، استفاده از مواد مغذی را تقویت می‌کند (Windisch و همکاران، ۲۰۰۷). علاوه بر این، در چندین مطالعه اثرات مثبت مواد افزوندنی گیاهی بر مورفولوژی بافت روده کوچک، مانند افزایش ارتفاع پرزها، کاهش عمق کریپت‌ها و افزایش تعداد سلول‌های گلابت گزارش شده است (Murugesan و همکاران، ۲۰۱۵). مواد افزوندنی گیاهی نیز مانند آنتی‌بیوتیک‌های محرک رشد، ممکن است ضخامت لایه مخاطی روده را کاهش داده و در نتیجه به تسهیل انتشار مواد مغذی به سلول‌های اپیتلیال و افزایش جذب و بازده خوراک کمک کنند (Yang و همکاران، ۲۰۱۵). روش اولیه عمل مواد افزوندنی گیاهی، کنترل باکتری‌های بیماری‌زای بالقوه و تعديل سودمندانه جمعیت میکروبی روده است. با توجه به نحوه موثر محافظت مواد فیتوژنیک از حیوانات مزرعه‌ای در برابر اختلالات ناشی از باکتری‌های بیماری‌زا، اغلب فرض شده است که مواد فیتوژنیک، بهویژه انسانس‌ها و ترکیبات آن‌ها، اثرات ضدبакتری دارند اما حداقل غلظت انسانس مورد نیاز در خوراک برای اعمال اثرات مستقیم ضدبакتریایی آن‌ها بالا است و سرمایه‌گذاری در آن ممکن است در آینده نزدیک اقتصادی نباشد (Mueller و همکاران، ۲۰۱۶).

کشور ایران به طور طبیعی از مزیت نسبی تولید گیاهان دارویی برخوردار است و در این بین، مرزه قدمتی طولانی داشته و به طور گسترده مورد استفاده واقع می‌شود. انسانس مرزه روغن فراری است که از تقطیر با بخار آب از برگ‌ها و سرشاخه‌های برگ‌دار

شرکت تعاوی کشاورزی مرغداران گوشتی استان قم مطابق فرمول جدول ۲ به شکل آردی تهیه شده و به صورت هفتگی به محل آزمایش منتقل می‌شد. در این تحقیق ارگواستیم (نام تجاری یک محصول گیاهی افزودنی به آب آشامیدنی است که توسط شرکت Meriden انگلستان تولید شده است) به عنوان شاهد مثبت به میزان ۱۵۰ میلی لیتر در هر ۱۰۰۰ لیتر آب آشامیدنی بر اساس توصیه شرکت سازنده، مورد استفاده قرار گرفت. در گروه‌های آزمایشی که آب آشامیدنی حاوی سطوح مختلف انسانس مرزه را مصرف می‌کردند، به منظور محلول کردن مناسب انسانس مرزه در آب آب آشامیدنی از الکل توئین به نسبت یک به دو (وزنی) به عنوان امولسیفایر استفاده شد. شیوه اجرایی کار به این صورت بود که برای آماده کردن هر ۵۰ لیتر آب آشامیدنی از هر سه تیمار آب آشامیدنی حاوی سطوح مختلف انسانس مرزه ابتدا با استفاده از استوانه مدرج ۳۳ سی سی انسانس (۳۰ گرم) با ۵۴ سی سی (۶۰ گرم) الکل توئین مخلوط شده و پس از انحلال آنها، با افزودن ۸۱۳ سی سی آب، حجم آن به ۹۰۰ سی سی رسانده شده و یک محلول مادر همگن تهیه شد. برای آماده کردن آب آشامیدنی مورد نیاز جوجه‌های مصرف کننده تیمار ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ پی‌پی‌ام، به ترتیب افزودن ۱۵۰، ۳۰۰ و ۴۵۰ سی سی از این محلول مادر به ۵۰ لیتر آب آشامیدنی لازم است. برای آماده کردن آب آشامیدنی مورد نیاز جوجه‌های مصرف کننده ترکیب تجاری ارگواستیم نیز با استفاده از پیپت، ۷/۵ سی سی ارگواستیم به هر ۵۰ لیتر آب آشامیدنی اضافه شد.

جدول ۱- مشخصات انسانس مرزه بر اساس گزارش آزمایشگاه شرکت باریج انسانس

ردیف	صفت مورد بررسی	حد قابل قبول	نتیجه آزمایش
۱	رنگ	زرد رنگ	زرد رنگ
۲	بو	مخصوص مرزه	مخصوص مرزه
۳	چرخش نوری	+۳ تا -۴	+۰/۲۵
۴	دانسیته	۰/۹۶ تا ۰/۸۴۴	۰/۹۰۹
۵	ضریب شکست نوری	۱/۴۹۵۵ تا ۱/۴۸۶۹	۱/۴۷۵۳
۶	غلظت کارواکرول	۴۵ تا ۳۵ درصد	۵۰/۴۶ درصد

جوچه‌های گوشتی بر مشخصه‌های صفات تولیدی، عملکرد، اجزاء لاشه، ایمنی و هماتولوژی جوچه‌های گوشتی و مقایسه آن با گروه شاهد منفی (آب آشامیدنی فاقد افزودنی) و شاهد مثبت (آب آشامیدنی حاوی سطح توصیه شده از یک ماده افزودنی گیاهی تجاری موسوم به ارگواستیم) می‌باشد. ارگواستیم یک محصول گیاهی وارداتی محرک رشد با قابلیت افزودن به آب آشامیدنی است که واجد مجوز واردات و مصرف در کشور بوده و کاربرد آن تقریباً متداول و رایج است و به همین سبب به عنوان شاهد مثبت منظور گردید.

مواد و روش‌ها

این آزمایش با استفاده از ۴۰۰ قطعه جوچه جنس نر سویه تجاری راس ۳۰۸ در قالب طرح آزمایشی کاملاً تصادفی با ۵ تیمار شامل ۱- گروه شاهد منفی (آب آشامیدنی فاقد افزودنی)، ۲- شاهد مثبت (آب آشامیدنی حاوی ترکیب گیاهی با نام تجاری ارگواستیم)، ۳، ۴ و ۵- آب آشامیدنی به ترتیب حاوی ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم انسانس مرزه در هر لیتر آب آشامیدنی، در ۴ تکرار و ۲۰ قطعه جوچه نر در هر واحد آزمایشی صورت پذیرفت. در این طرح انسانس مرزه به صورت آماده از شرکت باریج انسانس کاشان خریداری شد. در جدول ۱ گزارش بررسی آزمایشگاهی و کنترل کیفیت انسانس مرزه ارائه شده است.

جوچه‌ها روی بستر در داخل پن‌هایی به ابعاد ۲×۱×۰/۸ پرورش یافته‌ند و آب و خوراک به صورت آزاد در اختیار آن‌ها قرار گرفت. جیره مورد استفاده در آزمایش، بر اساس راهنمای سویه راس ۳۰۸ در کارخانه تولید خوراک دام، طیور و آبزیان متعلق به

در این تحقیق از هر واحد آزمایشی دو جوجه برای این آزمون استفاده شد. اندازه گیری پارامترهای خونی جوجه‌ها شامل تعداد گلbulوهای سفید و نسبت انواع آن‌ها، تعداد گلbulوهای قرمز، تعداد پلاکت، درصد هماتوکریت، درصد هموگلوبین، غلظت چربی و کلسترول خون، میزان آنزیم‌های کبدی آسپارتات آمینوتانسفراز (SGOT) یا AST و آلانین آمینوتانسفراز SGPT یا ALT)، در سن ۳۵ روزگی از طریق خون گیری از سیاهرگ زیر بال انجام شد. اسیدیته گوشت با استفاده از pH متر پرتابل پروپدار، بلافاصله بعد از کشتار و ۲ ساعت بعد اندازه گیری شد. برای اندازه گیری ظرفیت نگهداری آب گوشت سینه، گوشت سینه جوجه ذبح شده در سن ۴۲ روزگی پس از دو ماه نگهداری در دمای -۲۰ درجه سانتی گراد طبق روش Bouton و همکاران (۱۹۷۱) مورد استفاده قرار گرفت. در آزمایشگاه ابتدا یک گرم گوشت درون کاغذ صافی قرار گرفت و به مدت ۴ دقیقه در دور ۱۵۰۰ سانتی‌فیوژن شده و سپس به مدت ۲۴ ساعت درون آون در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد قرار گرفته و کاملاً خشک و مجدداً توزین گردید. با تقسیم کردن تفاوت اوزان فوق بر وزن اولیه، ظرفیت نگهداری آب محاسبه گردید. از همین نمونه گوشت طبق روش Botsoglou و همکاران (۱۹۹۴) برای اندازه گیری غلظت مالوندی‌الدید جهت تعیین پراکسیداسیون چربی‌های گوشت سینه طی مدت نگهداری استفاده شد. در پایان دوره پرورش از هر واحد آزمایشی یک قطعه جوجه گوشتی به صورت تصادفی انتخاب، توزین، کشتار و تفکیک لاشه شد و درصد قطعات اصلی لاشه و احشاء داخلی نسبت به وزن زنده تعیین گردید. اطلاعات جمع‌آوری شده، در نرم افزار آماری SPSS انجام شد. مدل آماری این طرح داده‌ها و آزمون چند دامنه‌ای دانکن برای مقایسه میانگین‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS انجام شد. مدل آماری این طرح به صورت $\mu + \delta Ei + \epsilon$ بود که در آن μ مقدار هر مشاهده، μ میانگین جامعه، δ اثر نوع جیره و بالاخره Ei اثر خطای آزمایشی است.

برنامه نوری سالن به صورت ۲۴ ساعت روشنایی مداوم بود و دمای سالن به جز روز اول که ۳۵ درجه سانتی گراد بود در هفته اول تا سوم به ترتیب ۳۰، ۲۷ و ۲۵ درجه سانتی گراد و از هفته چهارم به بعد ۲۲ درجه سانتی گراد تنظیم شد. برنامه واکسیناسیون گله بر اساس برنامه پیشنهادی دامپزشکی منطقه صورت پذیرفت. طول دوره پرورش ۶ هفته بود. دان مصرفی و افزایش وزن به‌طور هفتگی اندازه گیری شده و با در نظر گرفتن میزان تلفات هر واحد آزمایشی، به روش روز-مرغ تصحیح شد، سپس ضریب تبدیل غذایی برای همه واحدهای آزمایشی محاسبه شد. میزان آب آشامیدنی مصرفی جوجه‌ها در روزهای دهم، بیستم، سی‌ام و چهلم پرورش اندازه گیری شد. با توجه به اینکه آخرین واکسیناسیون عليه بیماری نیوکاسل در سن ۲۹ روزگی جوجه‌ها انجام شد، یک هفته بعد، یعنی در سن ۳۵ روزگی پرورش به‌منظور ارزیابی پاسخ ایمنی، از هر واحد آزمایشی یک جوجه خون گیری شد و نمونه حاصل در آزمایشگاه با استفاده از روش الیزا برای اندازه گیری تیتر آنتی‌نیوکاسل مورد بررسی قرار گرفت.

در سن ۲۸ روزگی پاسخ سیستم ایمنی سلولی مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور ابتدا تعداد جوجه‌هایی که باید مورد تزریق قرار بگیرند، مشخص شده و به‌ازای هر جوجه $0.4/0.4$ میلی‌لیتر استون تهیه شد و این محلول به دو قسمت مساوی تقسیم شده و به یکی از آن‌ها به ازای هر جوجه 10 میلی‌گرم دی‌نیتروکلروبنزن (DNCB) اضافه شده و با همزدن آن کاملاً همگن گردید. سپس به پرده بین انگشتان پای چپ پرنده‌ها $0.2/0.2$ سی‌سی محلول حاوی DNB و به پرده بین انگشتان پای راست آن‌ها به همان میزان محلول فاقد DNCB به عنوان شاهد تزریق شد. ضخامت پوست پرده بین انگشتان پاهای پرنده‌ها قبل از تزریق، 12 و 24 ساعت بعد از تزریق با استفاده از کولیس دیجیتالی اندازه گیری شد. اختلاف ضخامت پوست قبل و بعد از تزریق محلول در پرده بین انگشتان هر یک از پاهای مشخص شد. در مقاطع زمانی 12 و 24 ساعت بعد از تزریق، مقایسه میزان افزایش ضخامت پوست پرده بین انگشتان دو پا، شدت پاسخ التهابی هر پرنده را در همان مقاطع زمانی نشان می‌دهد.

جدول ۲- ترکیب جیره غذایی و مواد مغذی آن

اجزاء جیره (درصد)	آغازین ۷ روزگی تا ۲۱	رشدی ۲۱ روزگی تا ۴۲	پایانی ۲۱ روزگی تا ۴۲
ذرت	۵۵/۰۶	۶۰/۸۶	۶۴/۵۶
گندم	۵	۵	۵
کنجاله سویا	۳۴/۵	۲۹	۲۵/۵
روغن سویا	۱/۴۱	۱/۳۱	۱/۲۶
منوکلیسم فسفات	۱/۲۵	۱/۱	۱
کربنات کلریسم	۱/۶	۱/۵	۱/۴
مکمل	۰/۵	۰/۵	۰/۵
یکربنات سدیم	۰/۱	۰/۱۵	۰/۱۵
نمک	۰/۲	۰/۱۵	۰/۱۵
متیونین	۰/۱۹	۰/۲۱	۰/۲۴
لیزین	۰/۱۱	۰/۱۴	۰/۱۶
ترئونین	۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۸

مواد مغذی جیره

انرژی قابل متابولیسم (Kcal/Kgr)	۳۰۷۰	۳۰۵۰	۲۹۷۰
پروتئین خام (%)	۱۸	۱۹/۳	۲۱/۲
کلریسم (%)	۰/۹	۰/۹۴	۱
فسفر قابل جذب (%)	۰/۴۱	۰/۴۳	۰/۴۹
سدیم (%)	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۵
کلر (%)	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۶
آرژنین (%)	۰/۹۶	۱/۰۳	۱/۱۲
لیزین (%)	۰/۹	۱	۱/۱
متیونین (%)	۰/۳۹	۰/۴۴	۰/۴۹
متیونین+سیستئین (%)	۰/۶۹	۰/۷۵	۰/۸
ترئونین (%)	۰/۶۳	۰/۶۸	۰/۷۴
والین (%)	۰/۷۳	۰/۷۹	۰/۸۷
تریپتوفان (%)	۰/۱۶	۰/۱۷	۰/۱۸
ایزولوسین (%)	۰/۶۴	۰/۷	۰/۷۴
لوسین (%)	۰/۹۶	۱/۰۶	۱/۱۵

نتایج و بحث

خوراک گردد. اثر بخشی انسانس‌های گیاهی در جوجه‌های گوشتی، به طول دوره پرورش جوجه‌های گوشتی نیز بستگی دارد. Mountzouris و همکاران (۲۰۱۱) عمدۀ اثرات مفید انسانس‌ها در جوجه‌های گوشتی را در دوره پایانی پرورش آن‌ها مشاهده نمودند در حالی که بر خلاف گزارش فوق‌الذکر، Cao و همکاران (۲۰۱۰) استفاده از ترکیب تجاری گیاهی مورد بررسی‌شان را در دوره آغازین سودمندتر دانستند. نکته دیگر این که حداقل غلظت ترکیبات گیاهی مورد نیاز برای کنترل باکتری‌های بیماری‌زای روده ممکن است در بدن طیور برای بروز بهبود مصرف خوراک و سیستم ایمنی و تولید اقتصادی، کافی نباشد (Yang و همکاران، ۲۰۱۵). کارایی مواد افزودنی گیاهی در جирه غذایی می‌تواند توسط وضعیت تغذیه‌ای و ترکیب جیره غذایی نیز تحت تأثیر قرار گیرد (Lee و همکاران ۲۰۰۳). معمولاً انتظار می‌رود که اثرات مواد افزودنی خوراک بر تحریک رشد، در شرایطی بیشتر آشکار شود که جوجه‌ها، جیره‌های غذایی با قابلیت هضم کم‌تر دریافت نمایند (Samadian و همکاران، ۲۰۱۳). با این وجود کارواکرول می‌تواند با تنظیم کارکرد مراکز کنترل اشتها، باعث کاهش مصرف خوراک گردد (Lee و همکاران، ۲۰۰۶).

در تحقیق حاضر از نظر ایجاد شرایط بهینه پرورش تمام تمهیدات ممکن فراهم گردیده و کیفیت جوجه‌ها، شرایط محیطی و تغذیه‌ای جوجه‌ها کاملاً مساعد و عملکرد جوجه‌ها در حد اکثر خود و مرگ و میر جوجه‌ها به رغم استرس‌های ناشی از رکوردگیری‌های مختلف، کمتر از یک درصد بود و عدم مشاهده اثرات مثبت ناشی از اعمال تیمارهای مورد بررسی با نتایج گزارشات، مبنی بر عدم مشاهده اثر سودمند فیتوپیوتیک‌ها در شرایط بهینه مطابقت داشت و علی‌رغم برخی تفاوت‌های عددی، هیچ اثر معنی‌دار مثبت یا منفی با افزایش سطح انسانس مرزه در مجموع خوراک مصرفی مشاهده نگردید.

نتایج مربوط به توان تولیدی جوجه‌های گوشتی در جدول ۳ تا ۵ گزارش شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود تأثیر گروه‌های آزمایشی بر صفت دان مصرفی جوجه‌های گوشتی، تنها در هفته اول و دوم معنی‌دار بود ($P < 0.05$) به‌طوری که بالاترین سطح مصرف دان به جوجه‌های گوشتی گروه شاهد منفی تعلق داشت. در هفته اول و دوم میزان دان مصرفی همه گروه‌های آزمایشی مصرف کننده ترکیبات گیاهی (اعم از انسانس مرزه و ارگواستیم) به‌طور بسیار معنی‌داری از گروه شاهد کمتر بود. افزایش وزن جوجه‌ها و ضریب تبدیل غذایی تنها در هفته‌های اول و چهارم معنی‌دار شد ($P < 0.05$) به‌طوری که در هفته اول تیمار شاهد مثبت بالاترین افزایش وزن و تیمار شاهد منفی بدترین ضریب تبدیل را دارا بودند اما در هفته چهارم پرورش کمترین افزایش وزن و بالاترین ضریب تبدیل غذایی مربوط به تیمار شاهد مثبت بود، اما در کل دوره پرورش بر روی توان تولیدی جوجه‌های گوشتی در تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. این نتایج با گزارشات برخی از پژوهش‌های قبلی از جمله Ghalamkari و همکاران (۲۰۱۱)، Zamanimoghaddam و همکاران (۲۰۰۷) و Lee و همکاران (۲۰۰۳) که هیچ اثر مثبت و بهبود معنی‌داری در توان تولیدی کلی پرندۀ مشاهده نکردند، مطابقت داشت. در برخی از تحقیقات دیگر از جمله Jamroz و همکاران (۲۰۰۳) و Tiihonen و همکاران (۲۰۱۰) بهبود معنی‌دار وزن بدن، میزان افزایش وزن، ضریب تبدیل خوراک و کاهش تلفات ناشی از افروden مرزه، مشتقات آن و یا برخی ترکیبات موثره آن بر عملکرد رشد جوجه‌های گوشتی مشاهده شد که با نتایج تحقیق حاضر مطابقت ندارد.

بر اساس نظریه حاصل از گزارش نوبخت و همکاران (۱۳۹۱) با توجه به خاصیت میکروب کشی قوی انسانس مرزه، این امکان وجود دارد که کاربرد آن در جیره غذایی، با از بین بردن بخش زیادی از جمعیت میکروبی دستگاه گوارش جوجه‌ها، باعث اختلال در کار آن‌ها و در نتیجه کاهش اشتها و کاهش مصرف

جدول ۳ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفت دان مصرفی جوجه‌های گوشتی در هر هفته از دوره پرورش

P-Value**	SEM *	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم	شاهد	سن (هفته)
		۳۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام	۱۰۰ پی‌پی‌ام			
۰/۰۰۱	۳/۵۴	۱۴۹ ^b	۱۵۲ ^b	۱۴۵ ^b	۱۵۵ ^b	۱۸۵ ^a	هفته اول
۰/۰۲۱	۴/۹۳	۳۸۰ ^b	۳۹۱ ^b	۳۸۷ ^b	۳۹۸ ^b	۴۲۵ ^a	هفته دوم
۰/۱۵۱	۵/۵۷	۵۹۴	۶۱۲	۵۸۳	۶۲۴	۶۰۳	هفته سوم
۰/۳۱۱	۱۰/۱	۹۹۷	۱۰۲۸	۹۶۸	۱۰۲۹	۱۰۰۷	هفته چهارم
۰/۱۰۸	۱۱/۶	۱۲۱۹	۱۲۲۸	۱۱۳۳	۱۱۹۵	۱۲۵۸	هفته پنجم
۰/۵۲۹	۱۵/۳	۱۳۱۶	۱۳۳۳	۱۲۷۲	۱۳۵۸	۱۳۳۴	هفته ششم
۰/۱۱۳	۴۲/۶	۴۶۵۵	۴۷۴۴	۴۴۸۷	۴۷۵۸	۴۸۱۱	کل دوره

ارقام مدرج در جدول بر حسب گرم و به صورت میانگین هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی‌دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0.05$).

standard error of the mean :SEM *

به معنی "خطای معیار میانگین‌ها" است.

Probability value :P-Value**

جدول ۴ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفت افزایش وزن جوجه‌های گوشتی در هر هفته از دوره پرورش

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم	شاهد	سن (هفته)
		۳۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام	۱۰۰ پی‌پی‌ام			
۰/۰۰۹	۱/۶	۱۲۴ ^{bc}	۱۳۰ ^{ab}	۱۲۸ ^{ab}	۱۳۴ ^a	۱۱۹ ^c	هفته اول
۰/۱۲۲	۴/۰۷	۳۴۰	۳۴۸	۳۴۴	۳۵۵	۳۷۱	هفته دوم
۰/۱۴	۹/۳۷	۲۹۴	۳۰۳	۲۹۰	۳۵۴	۲۸۹	هفته سوم
۰/۰۳۹	۸/۹۸	۶۲۳ ^a	۶۳۹ ^a	۶۲۲ ^a	۵۶۱ ^b	۶۲۲ ^a	هفته چهارم
۰/۴۷۱	۱۰/۳۹	۶۷۴	۶۷۷	۶۰۲	۶۴۴	۶۴۱	هفته پنجم
۰/۰۷۹۳	۱۰/۳۸	۵۳۰	۵۱۷	۴۸۸	۵۳۹	۵۴۰	هفته ششم
۰/۵۶۵	۱۶/۷	۲۵۸۴	۲۶۱۳	۲۴۷۳	۲۵۸۷	۲۵۸۰	کل دوره

ارقام مدرج در جدول بر حسب گرم و به صورت میانگین هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی‌دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0.05$).

(۲۰۱۱) مبنی بر عدم تأثیر مرزه، مشتقات آن و یا برخی ترکیبات موثره آن بر درصد ران، سنگدان و رووده و Lee و همکاران (۲۰۰۳) مبنی بر عدم تأثیری بر درصد اجزاء لاشه جوجه‌های گوشتی، مطابقت داشت و با نتایج Ghalamkari و همکاران (۲۰۱۱) مبنی بر عدم تأثیر بر وزن اندام‌های داخلی مانند کبد و چربی بطنی، مغایرت داشت.

مقایسه میانگین‌های مربوط به اجزاء حاصل از تفکیک لاشه به قطعات آن در جدول ۶ ارائه شده است. همان‌طوری که در جدول مشاهده می‌شود وزن نسبی کبد و چربی محوطه بطنی در بین تیمارها معنی‌دار شد به طوری که تیمار حاوی ۱۰۰ پی‌پی‌ام اسانس مرزه دارای بالاترین وزن نسبی کبد و چربی بطنی بود ($P < 0.05$). این مشاهده‌ها با نتایج گزارش شده توسط Nobakht و همکاران

جدول ۵ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفت ضریب تبدیل غذاهای گوشتی در هر هفته از دوره پژوهش

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم		شاهد	سن (هفته)
		۳۰۰ بی‌بی‌ام	۲۰۰ بی‌بی‌ام	۱۰۰ بی‌بی‌ام	۱/۱۶ ^b	۱/۵۶ ^a		
۰/۰۰۱	۰/۰۳	۱/۲۱ ^b	۱/۱۸ ^b	۱/۱۴ ^b	۱/۱۶ ^b	۱/۵۶ ^a	هفته اول	
۰/۲۰۹	۰/۰۰۴	۱/۱۲	۱/۱۳	۱/۱۳	۱/۱۳	۱/۱۵	هفته دوم	
۰/۳۵۴	۰/۰۴	۲/۰۲	۲/۰۳	۲/۰۱	۱/۸۳	۲/۰۹	هفته سوم	
۰/۰۵	۰/۰۳	۱/۶۰ ^b	۱/۶۱ ^b	۱/۵۶ ^b	۱/۸۵ ^a	۱/۶۲ ^b	هفته چهارم	
۰/۵۲۴	۰/۰۳	۱/۸۲	۱/۸۲	۱/۹۲	۱/۸۶	۱/۹۷	هفته پنجم	
۰/۸۴۵	۰/۰۴	۲/۴۹	۲/۶۱	۲/۶۴	۲/۵۵	۲/۴۹	هفته ششم	
۰/۶۰۱	۰/۰۱	۱/۸۱	۱/۸۲	۱/۸۲	۱/۸۴	۱/۸۷	کل دوره	

ارقام مندرج در جدول نسبت دان به دان مصرفی به افزایش وزن بوده و لذا فاقد واحد هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0/05$).

جدول ۶ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفات درصد اجزاء لاشه گوشتی نسبت به وزن زنده آن‌ها

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم		شاهد	صفات مورد ارزیابی
		۳۰۰ بی‌بی‌ام	۲۰۰ بی‌بی‌ام	۱۰۰ بی‌بی‌ام	۷۲/۸۸	۷۲/۷۵		
۰/۴۶۲	۰/۲۴	۷۳/۷۸	۷۳/۶۰	۷۲/۵۸	۷۲/۸۸	۷۲/۷۵	راندمان لاشه	
۰/۰۵	۰/۰۷	۲/۲۴ ^b	۲/۳۳ ^{ab}	۲/۷۰ ^a	۲/۱۱ ^b	۲/۲۷ ^b	وزن نسبی کبد	
۰/۶۲۲	۰/۰۱	۰/۴۰	۰/۳۹	۰/۴۴	۰/۴۱	۰/۴۴	وزن نسبی قلب	
۰/۰۰۸	۰/۰۶	۱/۴۲ ^b	۱/۴۲ ^b	۱/۸۴ ^a	۱/۴۱ ^b	۱/۳۹ ^b	وزن نسبی چربی بطنی	
۰/۵۱۶	۰/۰۵	۱/۶۸	۱/۵۴	۱/۵۹	۱/۷۹	۱/۷۸	وزن نسبی سنگدان	
۰/۵۰۱	۰/۴	۲۹/۱۳	۲۸/۹۳	۲۸/۳۲	۲۸/۸۲	۲۷/۰۰	وزن نسبی سینه	
۰/۱۹۲	۰/۱۹	۲۸/۹۷	۲۹/۷۷	۲۸/۴۷	۲۹/۲۶	۲۹/۶۹	وزن نسبی ران	

ارقام مندرج در جدول بر حسب درصد و به صورت میانگین هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0/05$).

جدول ۷ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفات کیفی گوشت سینه لاشه گوجه‌های گوشتی

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم		شاهد	صفات مورد ارزیابی
		۳۰۰ بی‌بی‌ام	۲۰۰ بی‌بی‌ام	۱۰۰ بی‌بی‌ام	۷۳/۸	۷۴/۴		
۰/۱۴۹	۰/۲۰	۷۳/۹	۷۵/۳	۷۴/۱	۷۳/۸	۷۴/۴	ظرفیت نگهداری آب	
۰/۵۳۶	۳/۷۶	۵۷/۸	۴۶/۵	۵۸/۸	۴۲/۸	۴۳/۸	غلظت مالون دی الدهید	
۰/۷۲۸	۰/۰۶۵	۵/۹	۵/۷	۵/۹	۵/۸	۵/۸	pH بعد از کشتار	
۰/۰۵	۰/۵۴	۵/۸ ^a	۵/۷ ^{ab}	۵/۶ ^{ab}	۵/۴ ^b	۵/۸ ^a	pH دو ساعت بعد از کشتار	

ارقام مربوط به ظرفیت نگهداری آب بر حسب درصد، ارقام مربوط به غلظت مالون دی الدهید بر حسب قسمت در بیلیون (ppb) و ارقام مربوط به pH نیز فاقد واحد است. ارقام به صورت میانگین تکرارهای هر تیمار هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0/05$).

با گزارش Lee و همکاران (۲۰۰۳) که اذعان داشتند تیمارهای انسانس مرزه بر مصرف آب آشامیدنی جوجه‌های گوشتی تاثیر نداشت، مغایرت دارد. برخلاف مشاهده فوق الذکر، خسروی نیا و همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند که افزودن انسانس مرزه موجب کاهش مصرف آب جوجه‌ها شد و با افزایش میزان انسانس نسبت کاهش مصرف آب در مقایسه با گروه شاهد بیشتر شد که این گزارش با نتیجه تحقیق حاضر تا حدودی مطابقت داشت. یکی از دلایل نتایج متناقض در مصرف آب می‌تواند مربوط به دوز به کار رفته از انسانس در آزمایش باشد.

مقایسه میانگین‌های پارامترهای مرتبط با صفات ایمنی جوجه‌های گوشتی تحت آزمون در جدول ۹ ارائه شده است. همان‌طوری که در جدول مذکور مشاهده می‌شود مقدار P برای همه صفات ایمنی بالا است و لذا تأثیر تیمارهای آزمایشی بر هیچ کدام از این صفات معنی‌دار نیست که این گزارش با نتایج سوری و همکاران (۱۳۹۳) و Stef و همکاران (۲۰۰۸) که اذعان داشتند استفاده از انسانس مرزه باعث تقویت سیستم ایمنی می‌شود، منافی و محبی (۱۳۹۴) و Khaligh و همکاران (۲۰۰۷) و Zamanimoghaddam همکاران (۲۰۱۱) که بهبود معنی‌دار در تولید آنتی‌بادی علیه بیماری نیوکاسل توسط انسانس مرزه را گزارش کردند، مغایرت دارد اما با نتایج Parvar و همکاران (۲۰۱۳a)، عدم تاثیر سطوح مختلف انسانس مرزه خوزستانی در آب آشامیدنی جوجه‌های گوشتی تحت تنش گرمایی، بر بهبود صفات مرتبط با ایمنی جوجه‌ها، Ghalamkari و همکاران (۲۰۱۱) افزودن پودر مرزه به دان جوجه‌های گوشتی از سن ۱ تا ۴۲ روزگی تیتر آنتی‌بادی‌ها برعلیه نیوکاسل و آنفلوانزا را تحت تأثیر قرار نداد و نوبخت و همکاران (۱۳۹۰) نیز گزارش نمودند که استفاده از گیاه دارویی مرزه در جیره‌ی غذایی در سطوح ۰/۵، ۱/۵ و ۲ درصد دارای اثر معنی‌داری بر شاخص‌های ایمنی جوجه‌های گوشتی نبود، مطابقت داشت.

نتایج مربوط به صفات کیفی گوشت سینه لشه جوجه‌های گوشتی نر تحت آزمون در جدول ۷ گزارش شده است. در این جدول مشاهده می‌شود در گروه آزمایشی دریافت کننده آب آشامیدنی حاوی ارگواستیم، pH دو ساعت بعد از کشتار گوشت سینه لشه جوجه‌های گوشتی نر از گروه‌های آزمایشی مصرف کننده جیره شاهد و جیره حاوی ۳۰۰ پی‌پی‌ام انسانس مرزه به طور معنی‌داری کمتر (مطلوب‌تر) بود. مطابق با نتیجه این تحقیق مبنی بر عدم تغییر معنی‌دار صفات کیفی گوشت لشه جوجه‌های گوشتی، خادمی‌پور و همکاران (۱۳۹۲) نیز گزارش کردند که استفاده از گیاه مرزه نتوانست بر پایداری اکسیدانتیو گوشت و میزان ظرفیت نگهداری آب آن در روز صفر، دوم و چهارم آزمایش تأثیر معنی‌داری داشته باشد. برخلاف نتیجه تحقیق حاضر حسینی و همکاران (۱۳۹۳) در بخش دیگری از گزارش تحقیقاتی خود بیان داشتند که مالون‌دی‌الدھید موجود در گوشت در ۶۰ روز پس از کشتار، در گوشت جوجه‌هایی که جیره حاوی گیاه دارویی دریافت کرده بودند به طور معنی‌داری کمتر بود و خادمی‌پور و همکاران (۱۳۹۲) نیز در بخش دیگری از گزارش تحقیقاتی خود بیان داشتند که میزان ظرفیت نگهداری آب گوشت جوجه‌ها در روز ششم آزمایش در گروهی که بالاترین مقدار مرزه را دریافت کرده بودند با گروه شاهد اختلاف معنی‌دار داشت که این قسمت از گزارش ایشان با نتیجه نتیجه تحقیق حاضر مطابقت نداشت.

مقایسه میانگین میزان آب مصرفی جوجه‌ها در روزهای دهم، بیستم، سی ام و چهلم پرورش و مجموع چهار روز ذکر شده در جدول ۸ ارائه شده است. در این جدول مشاهده می‌شود تأثیر تیمارهای آزمایشی بر آب مصرفی جوجه‌های گوشتی تحت آزمون در روز سی ام پرورش معنی‌دار بود به طوری که بالاترین سطح مصرف آب به گروه شاهد مثبت تعلق داشت که به طور معنی‌داری از آب مصرفی گروه‌های آزمایشی مصرف کننده آب آشامیدنی حاوی ۲۰۰ پی‌پی‌ام انسانس مرزه بیشتر بود که این نتایج

جدول ۸ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار صفت میزان آب مصرفی جوجه‌های گوشتی در چهار روز شاخص دوره پرورش

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم	شاهد	سن (روز)
		۱۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام	۳۰۰ پی‌پی‌ام			
۰/۶۸۶	۲/۱	۱۱۰	۱۱۵	۱۱۰	۱۱۹	۱۱۵	روز دهم پرورش
۰/۰۸۵	۲/۷	۲۵۲	۲۵۸	۲۵۱	۲۶۸	۲۶۸	روز بیستم پرورش
۰/۰۵	۳/۵	۵۰۴ ^{ab}	۴۸۹ ^b	۵۰۱ ^{ab}	۵۱۹ ^a	۵۱۱ ^{ab}	روز سیام پرورش
۰/۷۵۳	۱/۰۸	۵۹۶	۵۹۹	۶۳۹	۶۰۳	۶۰۵	روز چهلم پرورش
۰/۵۸۵	۱/۱۹	۱۴۶۲	۱۴۶۰	۱۵۰۱	۱۵۰۹	۱۴۹۹	مجموع چهار روز فوق

ارقام مندرج در جدول بر حسب گرم و به صورت میانگین هستند.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی‌دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0/05$).

جدول ۹ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار پارامترهای مرتبط با صفات ایمنی جوجه‌های گوشتی در ۲۸ روزگی

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم	شاهد	صفات مورد ارزیابی
		۱۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام	۳۰۰ پی‌پی‌ام			
۰/۲۵	۰/۲۴	۶/۸	۵/۸	۶/۱	۶/۰	۵/۰	تینر نیوکاسل
۰/۸۹	۰/۰۴۸	۰/۵۲	۰/۵۱	۰/۵۵	۰/۴۰	۰/۵۳	واکنش اولیه به DNCB
۰/۸۷	۰/۰۵۳	۰/۲۹	۰/۳۹	۰/۴۶	۰/۴۲	۰/۴۴	واکنش ثانویه به DNCB

DNCB، ۱۲ ساعت و واکنش ثانویه به DNCB، ۲۴ ساعت بعد از تزریق DNCB به پرده بین انگلستان پا مورد سنجش قرار گرفت.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی‌دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0/05$).

بر پارامترهای بیوشیمیایی خون، سوری و همکاران (۱۳۹۳) عدم تأثیر بر غاظت هموگلوبین و درصد هماتوکریت خون جوجه‌های گوشتی و آفائی و همکاران (۱۳۹۲) عدم تأثیر بر تری‌گلیسیرید، HDL و LDL را گزارش کردند، که این نتایج با برخی از یافه‌های این تحقیق مغایرت داشت. نوبخت و همکاران (۱۳۹۱) کاهش میزان تری‌گلیسیرید خون، ماسوری و همکاران (۱۳۹۳) کاهش معنی‌دار غاظت کلسترول، تری‌گلیسیرید و LDL و Ebrahimi و همکاران (۲۰۱۳) کاهش معنی‌دار برخی از پارامترهای خونی از قبیل گلوکر، کلسترول، چربی و لیپوپروتئین‌های کم چگالی (LDL) را در برخی از تیمارهای مرزه گزارش کردند که با نتیجه تحقیق حاضر در بعضی شاخص‌ها مطابقت داشت.

مقایسه میانگین‌های پارامترهای خونی جوجه‌های گوشتی تحت آزمون در جدول ۱۰ ارائه شده است. همان طوری که در جدول مذکور مشاهده می‌شود غاظت چربی خون، میزان آنزیم کبدی AST، حجم متوسط گلbul قرمز (MCH)، و نسبت لفوسیت به کل گلbul‌های سفید معنی‌دار بود، بطوریکه به ترتیب تیمار شاهد منفی، جیره حاوی ۳۰۰ پی‌پی‌ام اسانس مرزه، شاهد مثبت و شاهد منفی دارای بالاترین مقادیر بودند ($P < 0/05$). Amad و همکاران (۲۰۱۳) عدم تأثیر اسانس مرزه بر غاظت کلسترول، Ghalamkari و همکاران (۲۰۱۱) عدم تأثیر بر پارامترهای بیوشیمیایی سرم خون از قبیل آلبومین، پروتئین، تری‌گلیسیرید و کلسترول، Lee و همکاران (۲۰۰۳) عدم تأثیر بر غاظت لیپیدهای پلاسمای خون جوجه‌ها و نوبخت و همکاران (۱۳۹۰) عدم تأثیر

جدول ۱۰ - مقایسه میانگین‌ها و خطای معیار پارامترهای خونی جوچه‌های گوشته در ۳۵ روزگی

P-Value	SEM	آب آشامیدنی حاوی اسانس مرزه			آب حاوی ارگواستیم		شاهد	پارامترهای خونی
		۱۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام	۳۰۰ پی‌پی‌ام	۱۰۰ پی‌پی‌ام	۲۰۰ پی‌پی‌ام		
۰/۱۲۱	۰/۰۳	۲/۶۰	۲/۵۴	۲/۵۹	۲/۴۵	۲/۷۰	گلوبول قرمز	
۰/۲۷۹	۰/۱۴	۱۲/۶۳	۱۲/۲۵	۱۲/۴۰	۱۱/۹۳	۱۲/۸۸	هموگلوبین	
۰/۱۰۶	۰/۴۶	۳۸/۰۳	۳۵/۸۰	۳۵/۹۵	۳۴/۹۵	۳۷/۹۸	هماتوکریت	
۰/۰۵	۰/۹۲	۱۴۶/۵ ^a	۱۴۱/۰ ^{ab}	۱۳۹/۰ ^b	۱۴۲/۷ ^{ab}	۱۴۰/۵ ^b	MCV	
۰/۷۴۹	۰/۲۸	۴۸/۷	۴۸/۲	۴۷/۹	۴۸/۷	۴۷/۶	MCH	
۰/۲۷۵	۴۵۰	۳۰۰	۱۷۵۰	۲۶۶۷	۴۷۵۰	۲۷۵۰	پلاکت	
۰/۰۵	۵/۶۲	۹۷/۵ ^b	۱۲۸/۵ ^{ab}	۱۰۹/۳ ^{ab}	۱۰۹/۵ ^{ab}	۱۴۲/۳ ^a	چربی خون	
۰/۵۰۱	۳/۲	۱۲۴/۳	۱۲۶/۰	۱۲۷/۵	۱۱۱/۳	۱۱۷/۵	کلسترول	
۰/۰۵	۸/۳۹	۲۱۸/۵ ^b	۲۱۵/۳ ^b	۲۳۶/۸ ^{ab}	۲۸۱/۸ ^a	۲۳۳/۳ ^{ab}	AST	
۰/۱۵۹	۰/۳۱	۳/۳	۴/۳	۲/۸	۴/۳	۵/۰	ALT	
۰/۳۳۶	۳۱۰۱	۵۹۴۷۳	۶۲۳۵۰	۵۳۶۰۸	۷۳۱۹۳	۶۷۷۸۰	گلوبول سفید	
۰/۲۶۵	۱/۳۵	۳۵/۳	۳۳/۳	۴۱/۳	۳۵/۸	۳۲/۳	نسبت هتروفیل	
۰/۰۵	۱/۴۱	۵۴/۸ ^{ab}	۵۷/۳ ^{ab}	۴۹/۵ ^b	۵۵/۳ ^{ab}	۶۲/۳ ^a	نسبت لمفوستیت	
۰/۱۲۷	۰/۳۷	۲/۰	۲/۵	۲/۵	۰/۵	۰/۳	نسبت منوستیت	
۰/۲۵۹	۰/۴۱	۳/۸	۳/۵	۳/۰	۵/۵	۲/۸	نسبت ائوزینوفیل	
۰/۲۳۶	۰/۳۶	۴/۳	۳/۰	۳/۸	۳/۰	۲/۵	نسبت بازووفیل	
۰/۱۴	۴/۱۷	۶۵/۳	۵۸/۵	۵۸/۳	۶۶/۰	۵۳/۸	نسبت هتروفیل / لمفوستیت	

ارقام مندرج در جدول بر حسب واحدهای مختلف و به صورت میانگین هستند. تعداد گلوبول قرمز بر حسب میلیون در میلیمتر مکعب خون، هموگلوبین بر حسب میلیگرم در دسی لیتر خون، هماتوکریت خون بر حسب درصد حجمی MCV حجم متوسط گلوبول قرمز بوده و بر حسب فرمولولیتر (۱۰-بتوان ۱۵-لیتر)، وزن هموگلوبین موجود در یک گلوبول قرمز بوده و بر حسب پیکوگرم (۱۰-بتوان ۱۲-گرم)، پلاکت بر حسب عدد در میلیمتر مکعب خون، چربی خون بر حسب میلیگرم در دسی لیتر، مجموع کلسترول خون بر حسب میلیگرم در دسی لیتر، آنزیم کبدی AST (آسپارتات ترانس آمیناز) بر حسب واحد در لیتر، آنزیم کبدی ALT (آلائین ترانس آمیناز) بر حسب واحد در لیتر و نسبت هر یک از انواع گلوبول‌های سفید به کل گلوبول‌های سفید بر حسب درصد بیان می‌شود.

در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف اندیس بالای غیر مشابه دارای تفاوت معنی‌دار با یکدیگر در سطح ۵ درصد است ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری

منابع

- آقائی، ع.، خسروی نیا، ح.، آذرفر، آ. و عباسی راد، و. (۱۳۹۲). اثر افزودن پودر سیر، آویشن، مرزه و زنجیل بر فراسنجه‌های خونی و کلسترول زردۀ تخم مرغ در مرغهای تخم‌گذار. همایش ملی گیاهان دارویی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- حسینی، س. م.، ناقوس، م. و حسینیان بیلندي، س. ح. (۱۳۹۳). اثر عصاره آبی پونه و گلبرگ زعفران بر عملکرد و کیفیت گوشت در جوجه گوشتی. نشریه پژوهش‌های زعفران. شماره ۱۲ (۱). ص ص. ۱۴-۱.
- خدامی پور، ن.، ناصحی، ب. و پایدار، ز. (۱۳۹۲). بررسی خاصیت آنتی‌اکسیدانی و ظرفیت نگهداری آب در گوشت جوجه‌های تغذیه شده با اسانس گیاه دارویی مرزه. بیست و یکمین کنگره ملی علوم و صنایع غذایی. دانشگاه شیراز.
- خسروی نیا، ح.، صالح نیا، ع.، پسرک لوه، ع. و خسروی شکیب، ع. (۱۳۸۹). تأثیر افزودن اسانس مرزه خوزستانی به آب آشامیدنی بر عملکرد جوجه گوشتی. همایش ملی گیاهان دارویی. جهاد دانشگاهی واحد مازندران.
- سفید کن، ف.، عسکری، ف.، صادق زاده، ل. و اولیاء، پ. (۱۳۸۸). بررسی تاثیر اسانس سه گونه مرزه بر سالمونلا پاراتیفی. مجله زیست‌شناسی ایران. شماره ۲۲ (۲). ص ص. ۲۴۹-۲۵۸.
- سوری، ح.، خطیب جو، ع.، طاهرپور، ک. و حسن آبادی، ا. (۱۳۹۳). تأثیر عصاره‌های الکلی مرزه خوزستانی و آویشن شیرازی بر پارامترهای خونی و سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی تحت استرس حمل و نقل. اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک. همدان، انجمن ارزیابان محیط زیست هگمتانه، مرکز توسعه همایش‌های آریا هگمتان.

بر اساس نتایج این تحقیق افزودن اسانس مرزه در مقایسه با گروه شاهد و ترکیب تجاری ارگواستیم، تنها در هفتۀ‌های ابتدایی پرورش دارای اثرات مفیدی بود. لذا می‌توان نتیجه‌گیری کرد که علت آن می‌تواند فراهم کردن شرایط بهینه پرورش شامل کیفیت جوجه، شرایط محیطی، رعایت امنیت زیستی، کمیت و کیفیت دان که از عوامل اصلی تأثیرگذار بر سلامت روده جوجه‌ها است، باشد چرا که بر اساس گزارش Lee و همکاران (۲۰۰۳) در موقع استفاده از جیره‌های با قابلیت هضم پائین، عصاره‌های گیاهی اثر مفیدتری بر عملکرد دارند زیرا در این حالت رشد باکتریایی در روده بیشتر از حالتی است که جیره‌های با قابلیت هضم بالا استفاده می‌شود. هرچند ترکیبات گیاهی و اسانس آن‌ها پتانسیل لازم به عنوان جایگزین برای آنتی‌بیوتیک‌های محرك رشد در تغذیه جوجه‌های گوشتی را دارا هستند اما با این وجود، هنوز هم تحقیقات بیشتری برای ارزیابی دوز و ترکیب گیاهی مناسب و همچنین بی‌بردن به مکانیسم دقیق عمل آن‌ها مورد نیاز است. بر اساس گزارش Samadian و همکاران (۲۰۱۳) دانش ما هنوز هم در مورد شیوه عمل و جنبه‌های کاربردی آن‌ها محدود است و از آن‌جا که ترکیب گیاهان، نحوه فرآیند و خاستگاه جغرافیایی گیاهان مورد استفاده در مواد افزودنی مزبور بسیار متفاوت است، پیچیدگی موضوع افزایش می‌یابد. اما به طور کلی می‌توان اظهار داشت که کاربرد اسانس مرزه در آب آشامیدنی برای جوجه‌های گوشتی امکان‌پذیر بوده و قادر آثار منفی و زیان‌بار می‌باشد. در نهایت به دلایلی چون عدم ایجاد تاثیرات نامطلوب بر سلامتی، سهولت مصرف و تولید داخل بودن ترکیب مزبور و عدم نیاز به واردات، اسانس مرزه در آب آشامیدنی در سطوح پیشنهادی در این تحقیق کاملاً در شرایط عملی، بدون هیچ گونه نگرانی، قابل استفاده می‌باشد.

- عبدی، م. ت.، رحمتی، م.، عزیزی، م. و حسن زاده خیاط، م. (۱۳۸۹). بررسی تاثیر روش های مختلف خشک کردن (طبیعی، آون و میکروویو) بر زمان خشک کردن، درصد و اجزای اسانس گیاه دارویی مرزه. *فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران*. شماره ۲۶ (۴). ص ص. ۴۷۷-۴۸۹.
- فاضل، م.، امیدیگی، م.، بزرگر، م. و نقدی بادی، ح. (۱۳۸۶). بررسی تاثیر حرارت روی فعالیت آنتی رادیکالی اسانس گیاهان آویشن، مرزه و میخک توسط روش ۲ و ۲-دی فنیل - پیکریل هیدرازی (DPPH). *فصلنامه گیاهان دارویی*. شماره ۲۲. ص ص. ۵۴-۶۳.
- MASOUI, L., SALARI, S., SARAI, M. and MASOUI, B. (1393). تاثیر سطوح مختلف اسانس مرزه خوزستانی بر برخی فرانسنجه های بیوشیمیابی خون جوجه های گوشتشی تغذیه شده با جیره حاوی گندم. اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک، همدان، انجمن ارزیابان محیط زیست هگمتانه، مرکز توسعه همایش های آریا هگمتان.
- منافی، م. و محی، ف. (۱۳۹۴). مقایسه اثرات محرك های رشد گیاهی و آنتی بیوتیک فلاومایسین بر پاسخ ایمنی مرغ های تخم گذار. سومین همایش ملی پژوهش های محیط زیست و کشاورزی ایران. همدان.
- NOVAKHT, A., BEHSHAMI, D. and PISH JANG, J. (1391). بررسی اثرات استفاده از مخلوط گیاهان دارویی نعناع، آویشن و مرزه بر عملکرد، کیفیت تخم مرغ و فرانسنجه های بیوشیمیابی و ایمنی خون مرغ های تخم گذار. آسیب شناسی درمانگاهی دامپزشکی (دامپزشکی تبریز). شماره ۲۲. ص ص. ۱۵۳۳-۱۵۲۵.
- NOVAKHT, A., NOVAKHT, A. and NOVAKHT, A. (1390). اثرات استفاده از سطوح مختلف گیاه دارویی مرزه بر فرانسنجه های بیوشیمیابی و ایمنی خون جوجه های گوشتشی. اولین کنگره ملی علوم و فناوری های نوین کشاورزی. دانشگاه زنجان.
- Amad, A. A., Wendler, K. R. and Zentek, J. (2013). Effects of a phytonutrient feed additive on growth performance, selected blood criteria and jejunal morphology in broiler chickens. *Emirates Journal Food and Agriculture*. 25 (7): 549-554.
- Bektas, T. and Cilkiz, M. (2015). A pharmacological and phytochemical overview on Satureja. *Pharm Biology*. 54 (3): 375-412.
- Botsoglou, N. A., Fletouris, D. J., Papageorgiou, G. E., Vassilopoulos, V. N., Mantis, A. J. and Trakatellis, A. G. (1994). A rapid sensitive, and specific thiobarbituric acid method for measuring lipid peroxidation in animal tissues, food, and feedstuff samples. *Journal Agricultural Food Chemistry*. 42: 1931-1937.
- Bouton, P. E., Harris, P. V. and Shorthose, W. R. (1971). Effect of ultimate pH upon the water holding and tenderness of mutton. *Journal Food Science*. 36: 435-439.
- Cao, P. H., Li, F. D., Ru, Y. J., Peron, A., Schulze, H. and Bento, H. (2010). Effect of essential oils and feed enzymes on performance and nutrient utilization in broilers fed a corn/soy-based diet. *Int. J. Poult. Sci.*, 9(8): 749-755.
- Darre, M. J., Kollanoor-Johny, A., Venkitanarayanan, K. and Upadhyaya, I. (2014). Practical implications of plant-derived antimicrobials in poultry diets for the control of *Salmonella Enteritidis*. *Journal of Applied Poultry Research*. 23: 340-344.
- Ebrahimi, A., Alaw Qotbi, A. and Pourhossein, Z. (2013). The effect of different levels of savory (*Satureja hortensis* L) on blood parameters and gastrointestinal microbial population of broiler chickens. *Annals of Biology Research*. 4 (6): 332-336.
- Ganguly, S. and Roy, S. (2013). Growth enhancing effect of herbal feed additives for poultry: A Review .*World Journal Pharm. Research*. 3(1): 233-235.

- Garcia, V. P., Catala-Gregori, F., Hernandez, M., Megras, D. and Madrid, J. (2006). Effect of formic acid and plant extracts on growth, nutrient digestibility, intestine mucosa morphology, and meat yield of broilers. *Journal of Applied Poultry Research.* 16: 555-562.
- Ghalamkari, G., Toghyani, M., Tavalaeian, E., Landy, N., Ghalamkari, Z. and Radnezhad, H. (2011). Efficiency of different levels of *Satureja hortensis* L. (Savory) in comparison with an antibiotic growth promoter on performance, carcass traits, immune responses and serum biochemical parameters in broiler chickens. *African Journal Biotechnology.* 10 (61): 13318-13323.
- Jamroz, D., Orda, I., Kamel, C., Wiliczkiewicz, A., Wertelecki, T. and Skorupinska, I. (2003). The influence of phytogenic extracts on performance, nutrient digestibility, carcass characteristics, and gut microbial status in broiler chickens. *Journal Animal Feed Science.* 12: 583-596.
- Khaligh, F., Sadeghi, G., Karimi, A. and Vaziry, A. (2011). Evaluation of different medicinal plants blends in diets for broiler chickens. *Journal of Medicinal Plants Research.* 5: 1971-1977.
- Lee, K., Everts, W. and Beyen, A. C. (2003). Dietary carvacrol lowers body gain but improves feed conversion in female broiler chickens. *Journal of Applied Poultry Research.* 12: 394-399.
- Lee, K. W., Everts, H., Kappert, H. J., Frehner, M., Losa, R. and Beynen, A. C. (2003). Effects of dietary essential oil components on growth performance, digestive enzymes and lipid metabolism in female broiler chickens. *British Poultry Science.* 44: 450-457.
- Mountzouris, K. C., Paraskevas, V., Tsirtsikos, P., Palamidi, I., Steiner, T., Schatzmayr, G and Fegeros, K. (2011). Assessment of a phytogenic feed additive effect on broiler growth performance, nutrient digestibility and caecal microflora composition. *Anim. Feed. Sci. Technol.*, 168: 223-231
- Mueller, A., Aumiller, T. and Dirk van der Klis, J. (2016). Phytogenics for better gut health in poultry. *All About Feed magazine.* 24(5): 15-17.
- Murugesan, G. R., Syed, B., Haldar, S. and Pender, C. (2015). Phytogenic feed additives as an alternative to antibiotic growth promoters in broiler chickens. *Front Veterinary Science.* 3 (2-21): 1-6.
- Nobakht, A. (2011). Effects of different levels of chicory (*Cichorium intybus* L.), zizaphora (*Zizaphora tenuior* L), nettle (*Urtica dioica* L) and savoury (*Satureja hortensis* L) medicinal plants on carcass characteristics of male broilers. *Journal of Medicinal Plants Research.* 5(17): 4354-4359.
- Parvar, R., Khosravinia, H. and Azarfarr, A. (2013a). Effect of supplementation of *Satureja* essential oils in drinking water on immune performance of broiler chickens reared under heat stress. *Journal of Cell Animal Biology.* 7 (10): 121-124.
- Roth, N. (2016). Antibiotics: Valuable, use wisely. *All About Feed magazine.* 24 (1): 6-7.
- Samadian, F., Zeinoaldini, S., Towhidi, A., Karimi Torshizi, M. A., Ansari Pirasaraei, Z and Gholamzadeh, P. (2013). A. Evaluation of some phytogenic feed additives in growing chicks diet. *Int. Journal Agriculture.*, 3 (1): 35-43.
- Stef, L., Dumitrescu, G., Drinceanu, D., Luca, I., Stef, D. and Julean, C. (2008). Histological modification at the caecum level generated by introducing medicinal plants and essential oils in broilers feed. *Archive of Zootech.*, 11 (1): 32-38.
- Tekeli, A., Celik, L., Kutlu, H. R. and Gorgulu, M. (2006). Effect of dietary supplemental plant extracts on performance, carcass characteristics, digestive system development, intestinal microflora and some blood parameters of broiler chicks. XII, EPC, 10-14 September, Verona, Italy.

Tiihonen, K., Kettunen, H., Bento, M. H., Saarinen, M., Lahtinen, S., Ouwehand, A. C. and et al. (2010). The effect of feeding essential oils on broiler performance and gut microbiota. *British Poultry Science*. 51 (3): 381-392.

Windisch W., Schedle, K., Plitzner, C. and Kroismayr, A. (2007). Use of phytogenic products as feed additives for swine and poultry. *Journal Animal Science*. 86: E140–148.

Yang C., Kabir Chowdhury, M. A., Hou, Y. and Gong, G. (2015). Phytogenic compounds as alternatives to in-feed antibiotics: Potentials and challenges in application. *Pathogens*. 4: 137–156.

Zamanimoghaddam, A. K., Ghannadi, A. R., Gafarian, A. and Shojadoost, B. (2007). The effect of *Satureja hortensis* on performance of broiler chickens and NDHI titers. Proceedings of the 16th Eur. Symp. Poultry Nutrition. France. 26-30 August 2007. 87-89.

